

Porkoláb Patrícia Fanni: TDK-különbség

A 36. OTDK-ra három pályamunkával nevezem, így ezek közötti lényegi eltéréseket szeretném bemutatni.

Az egyik dolgozatom a „*Határtalan fenntarthatóság újratöltve – teret nyerhet-e a hiperek*

használtruha kereskedelme?”, amelynek a címéből is következtethetően a használtruha kereskedelemhez kapcsolódik. A gyorsuló világ, a technológia fejlődése, a digitalizáció a ruházati termékekre is hatással van, egyre rövidebb idő alatt képesek a ruhagyárak új kollekciót a piacra adni, amelyek minősége, használati élettartama jelentősen csökken, a korábbi, hosszabb idő alatt elkészített, jobb minőségű termékekhez képest. Továbbá ezeket olcsóbban is kínálják a fogyasztók számára, ezzel is ösztönözve őket arra, hogy folyamatosan vásároljanak az új kollekcióból, hiszen megfizethető áron vannak. A fast fashion megjelenésének árnyoldalára, annak társadalmi, gazdasági és környezeti hatására azonban nem fordítunk kellő figyelmet. A körforgásos gazdaság, fenntarthatóság fogalmával szinte már nap mint nap találkozhatunk, ezek irányelveit igyekeznek beépíteni a textil- és ruhaipari ágazatban is, több-kevesebb sikerrel. Azonban a nagy mennyiségben legyártott, viszonylag rövid időn belül leselejtezett ruhaneműk kezelésére is szükséges megoldást találni, a használtruha boltok erre egy jó megoldási lehetőséget jelentenek. Kutatásom során, kérdőív segítségével azt vizsgáltam, hogy mennyire jellemző Magyarországon, illetve Romániában a használtruha boltokban történő vásárlás, van-e különbség a két ország ruhavásárlási szokásai között, a vásárlók milyen jellemzőkkel rendelkeznek, figyelembe vesznek-e környezeti szempontokat. Ezek után, már egy kissé átalakított kérdőív segítségével a hipermarketekben bevezetett használtruha-árusítás eredeti helyszínén, Franciaországban is megismétltem a lekérdezést hazánk és Románia mellett. Az eredmények igazolták azt, hogy van igény ilyen jellegű értékesítésre hazánkban is, és hogy hosszú távon pozitív hatást gyakorol majd a környezetre is.

Második dolgozatom „*A vállalkozó generációk eredményei*”, amelyben a különböző generációk által működtetett vállalkozásokat vizsgáltam. A kis- és közepesvállalkozások szerepe az elmúlt években egyre inkább felértékelődött, egyre többen döntenek úgy, hogy saját vállalkozást indítanak más és más okok miatt. Ahhoz, hogy egy vállalkozás sikeresen tudjon működni számos tényező befolyásolhatja, a külső tényezőkön túl maga a vállalkozó személye, jellemzői is. Egy beszélgetés során felmerült, hogy vajon az egyes generációk eltérő tapasztalata együtt jár-e eltérő sikerességi mutatókkal is vállalkozóként, ez motivált abban, hogy komolyabban is elkezdjek foglalkozni a témával. A generációkkal kapcsolatos kutatások meglehetősen alaposan körbejárják a generációs különbségeket. Kutatásom olyan szempontból közelíti meg a generációkat, hogy

megvizsgálja az általuk tulajdonolt és irányított vállalkozások eredményességét, ebben a formában a hazai és nemzetközi szakirodalomban is újszerűen dolgozza fel a vizsgált területet. A kutatásom célja az volt, hogy kiegészítse a vállalkozásokkal és a generációkkal kapcsolatos kutatásokat az eredményességgel kapcsolatos vizsgálattal. Kutatási kérdésemet úgy fogalmaztam meg, hogy „Van-e kapcsolat a vállalkozás eredményessége és a tulajdonos/vezetők adott generációba való tartozása között, és a generációba való tartozáson kívül befolyásolja e bármilyen más tényező?” Kutatásomhoz a 2012-2015 között alapított hazai társas vállalkozások 2012 és 2020 közötti vagyoni és jövedelmi adataiból építettem fel az adatbázist. Ezek segítségével, a tulajdonosok adatainak figyelembevételével igazoltam az egyes generációk közötti eltéréseket, és megállapítottam, hogy igazolt eltérés mutatható ki, valamint cáfoltam azt a feltételezésemet, hogy a tapasztaltabb generációk eredményesebbek.

A harmadik dolgozatom „*A hazai barnamezős beruházások társadalomföldrajzi hatásai*”, amelyben a barnamezők és a népességvándorlás közötti összefüggéseket igyekszem felderíteni, hogy a barnamezős beruházások és fejlesztések milyen társadalmi hatásokkal járnak, ezek következtében csökkent-e az elvándorlások száma a fejlesztésben részesült területeken. A múlt század végén zajló industrializáció, majd dezindustrializáció következtében megnövekedett az elhagyott, kihasználatlanná vált területek száma, szűntek meg munkahelyek, amelyek növelték a barnamezős területeket. Ezen barnamezők rehabilitációja az elmúlt években kezdett előtérbe kerülni a zöldmezős beruházásokkal szemben, hiszen a területek megújításán túl gazdasági előnyökkel is járnak, javulnak az életkörülmények, munkahelyek jöhetnek létre. A belső migrációra vonatkozóan hazánkban már az 1960-as évektől kezdve fellelhetőek adatok, mind a mennyiségét tekintve mind pedig a vándorlások irányára vonatkozóan. Földrajzi szempontból tekintve leginkább a vidékekről a városokba, azok agglomerációjába, illetve a keletről nyugatra történő vándorlás a jellemző. Ez utóbbi az Európai Unióhoz való csatlakozással a nyugati országok felé történő nyitással növelte ez irányú mozgások számát. A vándorlások legfőbb motivációja a jobb életkörülmények, jövedelmi és munkahelyi szempontok. Az elemzés elvégzése különböző statisztikai módszerekkel valósul meg, leginkább a megoszlási viszonzyszámokra és korreláció számításra támaszkodva. A vizsgálattal igazolható vált, hogy a barnamezők rehabilitációja pozitívan hat az elvándorlásokra, részben elmondható ez a jövedelemváltozásokról is, valamint, hogy az industrializáció és a népesség vándorlása között szoros kapcsolat igazolást nyert.

Tehát összességében is látható, hogy a három dolgozat teljesen eltérő, bár mindhárom különböző, napjainkban felmerülő témát érint.